

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Det goda samtalets konst?

Hellsten, Laura

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 07/02/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Hellsten, L. (2021). Det goda samtalets konst? *Åbo Underrättelser*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148672>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Det Goda Samtalets Konst?

Åbo Underrättelser Spaltaren

I mitt nuvarande forskningsprojekt har jag privilegiet att få undersöka och bevittna hur goda samtal uppstår. Under mer än ett års tid har jag fått följa med när ledande vetenskapskvinnor och män vid Åbo Akademi och dess samarbetspartners i ämnena fysik, cellbiologi och kemi påbörjat ett nytt projekt tillsammans. En av mina uppgifter är att lägga märke till hur kommunikationen mellan dessa experter sker - när och hur verkar dom tala om varandra eller vilken sorts missförstånd uppstår det och hur löser dom dessa konflikter? Våldigt tidigt gick det upp ett ljus för mig. Mycket av kommunikationssvårigheterna bestod i användningen av själva vetenskapliga språket. Ett och samma begrepp kunde betyda helt olika saker, beroende på vilken forskningstradition personen som talade var skolad i. Den här sortens missförstånd löses enbart när mottagaren av det som uttrycks är villig att blotta sin okunnetinghet. En annan intressant iakttagelse var att oftast är det enbart dom mera seniora forskarna som har mod nog att medge när dom inte förstår. Att odla en viss sorts ödmjukhet verkar ta tid. Ur denna insikt föddes frågan, hur skulle det männe se ut ifall båda samtalsparter från början visste att de är ute på osäker mark? Där utvecklades tanken att föra samman forskare och konstnärer och projektet: Avtryck i det Okända- Forcing the Impossible, blev till. Nu har jag istället fått bevittna ett antal möten där parterna från början förstår att den andra inte förstår. Upplägget för mötena är nämligen sådant att forskarna skall berätta om sin forskning åt konstnärerna och konstnärerna skall skapa ett kreativt uttryck för vad samtalen öppnar upp för dem. Det är alltså inte frågan om någon sorts direkt illustration av forskningen utan ett självstående konstnärligt projekt där utgångspunkten är tolkning istället för primär kunskapsöverföring. Dessutom kan parterna tillsammans besluta hur mycket dom vill jobba ihop eller med parallella projekt. Slutmålet är nämligen en vernissage där både forskningen, konsten och processen av samarbete på detta sätt skall få komma till tals. Hittills tycker jag mig märka, att vetenskapen om att varandras styrkor är på helt olika håll, har öppnat upp för helt nya insikter och djup i samtalen. Likhet, tycks alltså inte vara en förutsättning för ett gott samtal. Samtidigt kvarstår behovet av att inse hur lite jag vet och modet att ställa frågor ur min okunneting. Vad är det som hindrar dig just nu från att djupdyka i något för att rädslan för det okända har tagit överhand?